

Sport

Příloha deníku Sport
pro nižší fotbalové
soutěže v Čechách,
na Moravě a ve Slezsku

středa 20. dubna 2011

český fotbal

strana I

**JUNIOR
V POPŘEDÍ.**
Horst Siegl mladší
měl vždy jako fot-
balový vzor svého
otce, skvělého
střelce a autora
176 ligových gólů.
V dresu Blšan
se ale lépe vede
jemu. Zatím dal o
9 gólů víc než jeho
slavný táta.
FOTO SPORT:
MICHAL BERÁNEK

SIEGL: Na syna volám Helmute!

Jeden Horst Siegl v záloze, druhý v útoku. **V Blšanech se lidé chodí dívat na spolupráci slavného otce se synem,** kteří se snaží dostat bývalý ligový klub do divize. Ta by byla pro Siegla staršího nyní maximem, to junior stále sní o tom, že by si jednou rád zahrál v lize. „To bude těžké, ale v Blšanech mám jistější místo než táta,“ směje se syn.

**RADIM
TRUSINA**
redaktor deníku Sport
@ radim.trusina@deniksport.cz

Je to zajímavý pohled na střeleckou tabulku přeborových Blšan - Siegl mladší 12, Siegl starší 3. Jedna ze spartánských ikon a vynikající kanonýr výrazně ztrácí na svého syna ve své parádní disciplíně: střelení gólů. „Teď už je na hřišti hlavně proto, aby mi góly připravoval,“ hecuje otce jeho potomek. A tak je to pořád, tihle dva do sebe pořád šijí a neustále se smějí. Jako dva dobří kamarádi.

Dá někdy Siegl mladší gól Barceloně jako jeho otec?
Otec: „Možná na Playstationu. Tam už gól Barceloně asi dal. Jsou to pro mě krásné vzpomínky. Chtěl bych se dožít toho, aby se takhle trefil i kluk, ale asi je to nereálné.“
Syn: „To asi jo.“
Díváte se spolu někdy na staré zápasy Sparty?

Otec: „Na fotbal se díváme obecně hodně, když je nějaký dobrý zápas, manželka musí jít. Fotbal vpřed, telenovely pryč. A staré zápasy Sparty? Jasně, smějeme se tomu. Bylo to šílené: dlouhé vlasy, celá ta fotbalová móda, to jsou hrozná úbořry. Zrovna dneska jsme na to s Koubičem (Petr Kouba) vzpomínali.“
Syn: „Tyhle ještětky, co nosili na hlavě, to bylo hrozný. Kamarád říká: Vepředu byznys, vzadu zábava. Fakt šílený.“
Otec: „No jo, byla to fantastická móda. (Podívá se na zeď a starý plakát Sparty). Hele, Opel tým, Jirka Novotný zlatý řetězy až ke kolenům. To dneska má každý vlas u mladých své místo, všichni se chtějí podobat Ronaldovi, tomu se vlas ani nehne. Je jiná doba, ale třeba se ty ještětky ještě vrátí.“
Nejslavnější gól otce jsme už zmínili, jak je to u syna?
Syn: „Trefil jsem se do šibenice ze 35 metrů. Ten gól byl i v televizi. Myslím, že to bylo s Bezděkovem. Pak byl ještě jeden, když jsme v dorostu Sparty na turnaji ve Francii

porazili jako outsideri Espanyol Barcelona 2:1.“
Otec: „No vidíš, taky Barcelona!“
Můžete to dotáhnout do ligy jako otec?
Syn: „Chtěl bych, ale jsem realista, je mi 21 a mám před sebou poslední rok, kdy se to může povést. Pak už by asi bylo pozdě. Ale dělám vysokou školu, ta je pro mě prioritou.“
Otec: „Je kmenovým hráčem Sparty, ti to mají těžké. Navíc s tím jménem. Neraď jsem se chodil dívat na jeho zápasy, to si asi dokážete představit. Bylo to jako u jiných synů fotbalistů.“
Žít se jménem Horst Siegl je ve fotbale docela těžké, ne?
Syn: „Bylo to těžké, když měl táta tu slávu. Dnes už je za zenitem, tak se to uklidnilo.“
Otec: „Pořád nám nadává, že jsme mu dali tohle jméno.“
Ale slyšel jsem, že synovi říkáte stejně jinak.
Otec: „Jednou jsem mu řekl Helmute a chytl se to.“

Horst Siegl starší (42)

Bývalý vynikající střelec Sparty, který dal 176 ligových gólů. V historické tabulce jsou před ním jen legendy: Bican, Kopecký, Hájek a Nejedlý. Sedmkrát se trefil i v reprezentaci, získal 11 titulů mistra ligy. Zkusil si i angažmá v německém Kaiserslauternu. Dnes hraje za Blšany v Ústeckém přeboru a pomáhá shánět týmy na soustředění do místního areálu. V něm také chce od léta pořádat fotbalové kempy pro mládež. Podílet by se na nich měli i další exspartan Tomáš Skuhravý. „Chtěl bych se vrátit do velkého fotbalu. Někjaké nabídky se objevily, uvidíme v jaké by to bylo roli,“ říká 42letý Siegl, který je držitelem trenérské profílence. V roli experta také chodí komentovat zápasy do televize.

Horst Siegl mladší (21)

Po otci je útočníkem – odchovanec Sparty, který hrál dřív divizi za Votice. Teď pomáhá otci v Blšanech. Zatím v Ústeckém přeboru nastřílel 12 gólů a je nejlepším kanonýrem týmu. „Chtěli bychom postoupit, s tímhle mančafem by se nám to mohlo podařit,“ říká. Studuje Vysokou školu mezinárodních a veřejných vztahů v Praze.

Syn: „Jsem z toho nešťastný. Už na to i slyším. Jméno Horst sice není žádná sláva, ale pořád lepší než Helmut.“
Vy dva se moc nešetříte, co?
Otec: „Já hecuju každého. Co se týče mladých, člověk je musí pořád peskovat, udržovat v napětí a napomínat. Někdy klukovi i nadávám. Chci, aby se zlepšoval.“
Syn: „Beru to, myslí to dobře. Ale i já na něj občas v zápalu boje zařvu, na hřišti někdy ujedou i ostřejší slova.“
Otec: „Je škoda, že už není vojna, mládeži chybí celkově ten pořádek. Na vojnu bych tě poslal!“
Syn: „To máš smůlu, nešel bych.“
Co po vás syn fotbalově zdědil?
Otec: „Má dobré zakončení a čich na góly, někdy mu ale chybí klid. To přijde časem.“
Syn: „Zdědil jsem po něm nos. Rypák mám velký, ještě dávat ty góly. Táta byl výborný fotbalista, nemůžu o něm říct nic špatného.“
Otec: „Ještě aby jo.“
Syn: „Dneska už má ale věk, břicho, je tlustej a pomalej. Zase má přehled, v tom nemá konkurenci. Ale aby vzal balon a rozběhl se s ním, to ne.“
Otec: „Od toho jste na hřišti vy mladí. Kluk je bojovník, do všeho jde naplno, dělá skluzy, což já dělal taky, ale ne tolik.“
Syn: „Cože? Já tě nikdy neviděl udělat skluz. Měl bys zhubnout a zrychlit. Pak se ti líp pobeží.“
Měl otec ve vašich očích

slabiny i jako profesionální fotbalista?
Otec: „Rychlý jsem byl, gólový taky, tam nebyl problém.“
Syn: „Ze třiceti metrů jsi to taky jednou trefil.“
A synovy nedostatky?
Otec: „Hlavu nemá špatnou, ale mohla by být lepší.“
Syn: „Vím, hlavou bych měl dávat víc gólů.“
Kdo z vás má jistější místo v sestavě Blšan?
Syn: „Asi já. Záložník je v Blšanech hodně. Útočníci jsme tam jenom dva.“
Otec: „No, tak to se musím zase šoupnout dopředu.“
Pak byste asi dal víc gólů a dotáhl syna. Soupeříte v tom, kdo bude v tabulce střelců výš?
Otec: „To ne, za góly se už nehoním. Vždycky jsem si představoval, že budu na konci kariéry hrát kladického stopera, jenže dnes se to hraje v lajně, tak jsem v záloze. Já už jsem se vystřílel, ale myslím, že v Blšanech vedu kanadské bodování. To je jistota.“
Co říkáte tomu, jak to synovi střílí? Je to váš nejlepší kano-nýr.
Otec: „Potěší to, ale měl by dávat víc gólů.“
Syn: „Kdybych dal všechny šance, mám jich dneska třicet. Ale jeden mi taky neužnali.“
Otec: „Mně v lize nepřipočítali tolik gólů... Jak říkal pan Bican: Šance je šance a měla by se proměnit.“
Pokračování na straně II